

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce J. S.**, zastoupeného JUDr. Vlastislavem Jarošem, advokátem se sídlem Lesní 994, Chodov, proti **žalovanému Krajskému úřadu Karlovarského kraje**, Závodní 353/88, Karlovy Vary, o žalobě proti rozhodnutí Okresního úřadu Sokolov ze dne 3. 8. 2001, č. j. RR/390/01-334, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 7. 2004, č. j. 30 Ca 300/2001 – 55,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3. 8. 2001, č. j. RR/390/01 – 334, Okresní úřad Sokolov rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu v Kynšperku nad Ohří ze dne 3. 4. 2001, č. j. SÚ/0105/01/HI, kterým bylo žalobci nařízeno odstranění nepovolené stavby oplocení, stavebních úprav hospodářského sjezdu a účelové komunikace na pozemcích p. č. 11, 12, 98/2, 97/2, 98/5, 13, 100 v k. ú. Š., město K. n. O.

Žalobu, jíž žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí, Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 29. 7. 2004 odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro opožděnost. Rozhodnutí soud odůvodnil tím, že vzal ze správního spisu za prokázané, že napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 15. 8. 2001, žaloba byla podána k poštovní přepravě až dne 18. 10. 2001 a byla tak překročena dvouměsíční lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti rozhodnutí krajského soudu včasnou kasační stížností opírající se o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Konkrétně namítá, že z oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí v odvolacím řízení, které vydal Okresní úřad v Sokolově dne 29. 8. 2001, č. j. RR/390/01-334, vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno (oznámeno) dne 20. 8. 2001. Žalobci tak, s ohledem na uvedené datum doručení rozhodnutí (tj. dne 20. 8. 2001) běžela lhůta k podání žaloby od 21. 8. 2001 a skončila (protože poslední den lhůty připadl na neděli 21. 10. 2001) v pondělí dne 22. 10. 2001. Jestliže byla žaloba podána k poštovní přepravě dne 18. 10. 2001, byla podle stěžovatele podána včas.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření poukázal na to, že nemá v době podání vyjádření k dispozici úplný originál správního spisu, nemůže se proto konkrétně vyjádřit k otázce včasnosti podání žaloby. Odkázal však obecně na to, že oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí v odvolacím řízení vydává odvolací orgán na základě § 52 a § 59 správního řádu; rozhodnutí o odvolání nabývá právní moci dnem, kdy je toto rozhodnutí oznámeno posledním z účastníků řízení. Datum 20. 8. 2001, uvedený v oznámení o právní moci, je tak dnem, kdy bylo napadené rozhodnutí oznámeno posledním z účastníků řízení, kterým vůbec nemusel být žalobce, ale jakýkoliv jiný účastník řízení. Dvoutměsíční lhůta § 250b občanského soudního řádu i § 72 odst. 1 s. ř. s. k podání žaloby počíná běžet každému oprávněnému žalobci následujícího dne po dni, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno právě jemu, nikoliv kdy bylo doručeno posledním účastníkovi řízení.

Kasační stížnost není důvodná.

Žaloba byla podána v době, kdy se na soudní přezkum pravomocných rozhodnutí správních orgánů vztahovala ustanovení části páté hlavy druhé občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002. Dnem 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.); podle § 130 odst. 1 s. ř. s. řízení v neskončených věcech dokončí soud podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona (§ 65 a násl.).

Soudní řád správní v § 72 odst. 1 (a obdobně tomu bylo i podle § 250 odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění účinném v době podání žaloby) stanoví k podání žaloby lhůtu dvou měsíců od doby, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonným způsobem. Lhůta může být zvláštním zákonem stanovena odchylným způsobem, o takový případ se však v předmětné věci nejedná. Zmeškání lhůty nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.).

V předmětné věci je proto pro posouzení věci rozhodující zjištění ze správního spisu o tom, kdy bylo rozhodnutí odvolacího správního orgánu žalobci oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen advokátem JUDr. Vlastislavem Jarošem jako zástupcem s plnou mocí pro celé řízení (dohoda o plné moci ze dne 3. 4. 2001). V takovém případě bylo žalobci účinně doručeno napadené rozhodnutí dnem, kdy bylo rozhodnutí doručeno jeho zástupci, neboť podle § 25 odst. 3 správního řádu se rozhodnutí doručuje jen tomuto zástupci. Ve správním spise je založena doručenko dokládající, že zástupce žalobce převzal napadené rozhodnutí dne 15. 8. 2001.

Následujícím dnem po doručení rozhodnutí, tj. dnem 16. 8. 2001 počala běžet žalobci dvouměsíční lhůta k podání žaloby a lhůta skončila dnem, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (což byl den 15. 8. 2001) – tedy skončila uplynutím dne 15. 10. 2001 (§ 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Lhůta by tak byla zachována pouze tehdy, pokud by nejpozději dne 15. 10. 2001 byla žaloba podána osobně u soudu nebo byla podle § 40 odst. 4 s. ř. s. tohoto dne zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence; jestliže žaloba byla podána k poštovní přepravě až dne 18. 10. 2001, byla podána opožděně.

Stěžovatel se mylí, spojuje-li běh lhůty k podání žaloby s oznámením odvolacího orgánu o tom, že rozhodnutí bylo dne 20. 8. 2001 oznámeno všem účastníkům řízení a téhož dne nabylo právní moci. Ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. (a obdobně tomu bylo i podle § 250b odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění účinném v době podání žaloby) výslovně počátek běhu lhůty k podání žaloby spojuje s doručením rozhodnutí tomu účastníkovi, který rozhodnutí žalobou napadá, nikoliv s datem, kdy rozhodnutí odvolacího orgánu bylo doručeno všem účastníkům řízení a nabylo právní moci.

Krajský soud proto postupoval v souladu se zákonem, jestliže žalobu pro opožděnost odmítl. Kasační stížnost je proto nedůvodná a Nejvyšší správní soud ji podle § 110 odst. 1 zamítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanoveními § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu